

Vivat Академія!

Читайте в номері:

- * ДЕНЬ СТУДЕНТА
- * Кохання по-могилянськи
- * КМАСутра
- ...і багато іншого...

А ти і я не пасемо задніх!

Сидимо на плацу та спимо на клумбах!

Пропонуємо маленький comingback
у ці півтора місяці....

Студентський журнал
«**Vivat Академія!**»

Видано ініціативною
групою студентів НаУКМА

№ 1(2) від 17 листопада
2007 року

Наклад 1200 примірників
Редактор: Мозкова Ольга
Відповідальний за
фінансову діяльність:
Іванова Надія

Відповідальний за зв'язки
із громадськістю:
Даринка

Відповідальні за
розповсюдження:
Звиглянич Сергій,
Матейко Іван

Фотограф:
Оленка Сергієнко
Дизайн обкладинки: Катя
Концепція дизайну:

Жукова Вікторія
Журналісти: Катя,
Чолій Леся, Матейко Іван,
Зіганшин Ренат,
Наталя Власенко,
Junior Kid, Куль Ліля,
Таланова Тетяна,
Корнієнко Анастасія, Соня

Коректори:
Наталя Власенко, ГІТара,
Таланова Тетяна

Співорганізатор –
Николишин Оля

Контакти:
vacademy@ukr.net,
8 050 133 11 58,
8 067 387 19 86

SORRY

Приносимо вибачення
Прудиусу Віталію
(Радіо «К:)ВІТ»
<http://radio-kvit.ukma.kiev.ua>)
за відсутність посилання
на авторство фотографій.
(пілотний номер журналу,
червень 2007, матеріали про
конкурс «МісКМА», стор 6-9)

ДО ЦЬОГО НОМЕРУ Я НЕ....

1. «... не вміла анулювати рахунок мобільного телефону так швидко і так вмотивовано» (Мозкова Оля)
2. «... не думав що Гнатовський – Бог, лише надлюдина...» (Ренат Зіганшин)
3. «... не знала всіх романтичних закутків Могилянки» (Наталля Власенко)
4. «...не до кінця розуміла, що може приносити справжнє відчуття задоволення і щастя – займатись тим, що тобі справді подобається: писати, спілкуватись... жити!» (Корнієнко Анастасія)
5. «... не мерзла так сильно в архіві, шукаючи примірник попередніх самвидавів Могилянки» (Николишин Оля)

ДЛЯ ТЕБЕ «ВА» №1 (2) – ЦЕ:

- ... місце знаходження цікавинок про події триму, що минає
- ... джерело НЕпровокативних відомостей про деканів та їх дитинство
- ... польове дослідження географії могилянського сексу
- ... приклади того, що НаУКМА - місце не тільки для навчання, але й для кохання
- ... можливість побачити себе чи друга на сторінках спудейської преси

А далі буде...

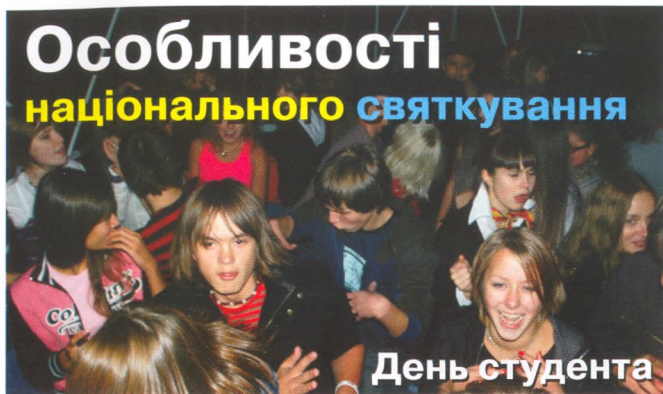
- Продовження дослідження «ДідеканиТИ»
- Історія успіху Анастасії Яровенко – відомої людини, випускниці Академії
- Фонд критичної допомоги Миколи Вороніна: що це і навіщо?
- Музичний простір Могилянки: закутки та Олімпи

Продовження рубрик «КМАсутра» та «Приколи нашого містечка» І ще багато чого цікавого....;

Редакція може не поділяти думку автора, проте, не позбавлятиме його права бути почутим.

Особливості національного святкування

День студента

Міжнародний день студента... Було б непогано, якби я розповіла, як його святкують студенти різних країн. Принаймні, першопочатково переді мною стояла така задача. Я вже навіть збиралася до бібліотеки навідатися в пошуках інформації, але СТОП! Стаття студента для студентів і... бібліотека?

Найліпший друг, товариш і брат наш – Інтернет-джан. На запит «Міжнародний день студента» він запропонував мені мільйони посилань, проте жодне з них не дало відповіді на питання. Щось тут нечисто має бути, чи не так?

Трохи історії: світової та власне могилянської

Спочатку звернімося до історії цього свята, що, як виявилось, є не дуже радісною та приємною. За одною з версій, Міжнародний день студента було затверджено 1946 року на міжнародній зустрічі студентів у Лондоні, присвяченій пам'яті чеських студентів, постраждалих 17 листопада 1939 року. Того дня німецькі окупанти заарештували багатьох керівників Союзу студентів Чехословаччини та розстріляли їх, більше тисячі студентів та викладачів опинилися в концетраційних таборах, а університети було закрито.

Ми пам'ятатимемо загиблих, але цей день відзначитимемо за іншою версією (авторською). 17 листопада невідомо якого року зі спудеєм Києво-Могилянської академії сталася дивна пригода, яку детально описав невідомий автор в одному з написів на старовинних партах Києво-Могилянської академії. Напис свідчить: «З невідомої достовірно причини пропускаючи заняття, спудей завітав до їдальні, аби насолодитись гарячим ароматним чаєм. Їдальня була ще порожня, дрімала лишень дівчина над мискою каші. Раптом стіна за її спиною розкололася, і побачив спудей дивне створіння, і назвалося воно Шарою. І звернулася до нього Шара: «О, спудее, я

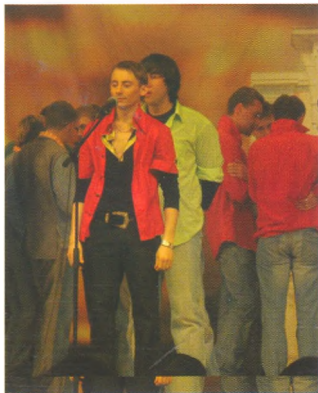
бачу твоє щире серце та ясний розум, подаруй же мені трохи цукру!» І щирий спудей віддав Шарі цукор. Засліпивши очі його зникла Шара, й з того часу жоден більш не бачив її. Всі студенти лише чують голос її солодкий. А Шара на знак подяки могилянському спудеєві стала з того часу покровителькою студентства могилянського та світового...» Історія ця наврод потребує коментарів, тож повернімося до святкування Міжнародного дня студента сьогодні.

Інтер-досвід

Якщо ви так само, як і я колись, наївно чекали на те, що існують національні особливості святкування цього дня в різних країнах – мушу вас розчарувати, як розчарував мене Інтернет та мої іноземні друзі, особливостей немає – кіна не буде. Тобто відмінності, звичайно ж, є, але зумовлені вони такими суб'єктивними чинниками, як: особливості національної кухні (хто що їсть і хто що п'є), географічне положення (хто як розважається, зважаючи на погодні умови) і безпосередньо населений пункт (кожне місто має свої злачні місця).

За неофіційною версією велика судейська родина цього дня збирається, скидається грошиками і квасить аж до ран-

ку. В цей день воскресають забуті бородаті анекдоти, вигулюють приємні та не дуже спогади з нелегкого студентського життя, а першокурсники, нарешті, вливаються і впиваються до позакласного університетського життя. Не для всіх цей день проходить безболісно. Дивно лишень, чому наступний день досі не зробили вихідним. В нашій країні День студента, точніше, Дні студента (17 листопада та 25 січня) не обходять увагою клуби, оператори мобільного зв'язку, супермаркети електроніки... Всі поспішають привітати нас із професійним святом і влаштовують з цього приводу грандіозні вечірки, розпродажі, піар-акції. Оскільки на всі ці вельми цікаві заходи ми маємо лише 24 години, дуже важливо в цей день правильно спланувати свій час. Найкращий варіант – завчасно

закупити необхідні продукти на вечірку, запастися повним арсеналом народних засобів для ранку 18 листопада та виспатись перед святкуванням на тиждень вперед.

За офіційною версією студенти Данії цей день намагаються провести в родинному колі (Що ж це за свято таке?). Бельгійські студенти надають перевагу лише найближчим та найдавнішим друзям. Найчастіше це навіть не одногрупники, а друзі дитинства або шкільні товариші. Якщо студенти-греки в цей день намагаються веселою компанією вибратися до клубу або в кафе, то грузинська студентська братія

переважно збирається на квартирі одного з друзів або ж в гуртожитку (дуже понашому). Як поділився зі мною секретом один знайомий грузин – дівчат у них, зазвичай, запрошують на гуляння з

єдиною корисливою метою - як куховарок та посудомийок. А от корейці з гуртожитку Національного авіаційного університету, що в Києві, чомусь принципово ігнорують День студента і продовжують сма-

жити оселедці Знайомого шотландця моє питання також дуже здивувало: тоді як ми святкуємо День студента щонайменше двічі на рік – вони не святкують жодного разу. За результатами опитування, найвідповідальніше до свого професійного свята ставляться студенти з Польщі, України, Білорусії, Росії та Молдови. З чим пов'язана неактивність студентів Західної Європи – сказати важко, тож радіймо, що ми українці!

Корисно знати

Насамкінець хотілося б висловити декілька побажань до читачів, що героїчно дочитали до кінця або ж хитромудро з нього почали. По-перше, не забуваймо сумну історію цього свята й з розумними висновками в голові «будуймо світле майбутнє». По-друге, не забуваймо веселу історію цього свята й ніколи не вішаймо носів, Шара завжди поруч. Потрете, ставімося відповідально до нашого професійного свята й завчасно ділимося рецептами чудового настрою та самопочуття ДО, ПІД ЧАС та ПІСЛЯ святкування.

Фото з приватних архівів студентів НаУКМА

ВА: Таланова Тетяна

Проект «Безкоштовні обіди для студентів НаУКМА» – маленький початок великої справи

17 жовтня у Києво-Могилянській академії відбулася акція Stand Up Against Poverty, ініційована представництвом ООН, Клубом ЮНЕСКО при НаУКМА та відділом міжнародного співробітництва в НаУКМА.

Протягом 17-19 жовтня встановили скриньки для збору коштів на проєкт «Безкоштовні обіди». Ідея належить Третяковій Олені Василівні. Ініціатива «Безкоштовні обіди» вже 6 років існує на кошти українців, які проживають в Америці: Наталії та Івана Даниленків, Лілії Кий та Оксани Волчук. Силами студентства було зібрано 254 грн.

Та тепер проєкт набирає нових обертів та має серйознішу фінансову підтримку. За ініціативою деканату по роботі зі студентами та членів Студентської колегії академія надає грошову допомогу студентам-першокурсникам всіх факультетів, що стають кращими за

На рік ми мудрішими стали...

Час плинний, а Києво-Могилянська академія вічна. І жодного слова проти не скажеш, адже були, є і будуть жовті стіни серед сірого міста. 392 роки – вік серйозний. Відсвяткували день народження як належить: голову Григорію Савичу помили, куліш з піріжками

результатами навчального рейтингу після зимової сесії. Відбір проводиться серед дітей з малозабезпечених родин.

За підрахунками, харчування в університетській їдальні коштує 8 гривень на день. Переможці конкурсу матимуть знижку 50%, якою зможуть користуватися щодня.

Проект розрахований на півроку. Загальна сума призначених коштів – 3 000 гривень. Взяті вони із бюджету в 50 000 гривень, який, за розпорядженням Президента НаУКМА, виділено на реалізацію студентських ініціатив та розвиток самоврядування.

Крім того, скринька для благодійних внесків знаходиться в їдальні 4-го корпусу, біля каси.

Дякуємо за надану інформацію Луцик Ользі (клуб ЮНЕСКО при НаУКМА) та Чорному Антону (Студентська колегія)

поїли та паперових брюхів у руках потримали. А ще подивились виставу мовою пращурів (старослов'янською) та послушали гурт «Пікардійська терція». Єдине горе – надто вже холодно на плацу танцювалось. Все якось тілу в приміщення тепле хотілось. Та й це нічого, бо жовтень все-таки не лютий!

100 000 гривень – на студентські ініціативи

30 жовтня відбулась презентація на тему «Система розподілу коштів на студентські проєкти, в рамках фінансування розвитку студентського самоврядування НаУКМА». Починаючи з цього року, адміністрацією академії буде виділятися 10% від щорічного благодійного внеску на розвиток НаУКМА: 50 000 гривень складають ендаумент студентського самоврядування та кладуться на рахунок, інша половина витрачається на проєкти (від студентських організацій, проектних та ініціативних груп). Будь-який могилянець може реалізувати власну проєктну ініціативу: заповнити пакет документів (шукайте за адресою: www.studorg.h.com.ua/application_package.rar, подати їх до розгляду в проєктну комісію та отримати гроші. Тож реалізуйте задуми!

Рік чи не рік «ЕкоКлубу»?

12 жовтня ця студентська організація відсвяткувала першу річницю. Зібрали всіх у вже відомій Зеленій аудиторії, потішили фотографіями та кумедними історіями з життя і практики «ЕкоКлубу», познайомили із засновниками та першопрохідцями, запросили дружити. Як виявилось, багатьох здивував «вік» цього колективу. Мабуть, справа в тому, що той обсяг роботи, який еко-клубівці представили загалу за цей час, мав би календарно на років п'ять потягнути. Зелена аудиторія, Зелений кінотеатр, численні зустрічі, тренінги, збори, ініціати-ва екоквесту та далі за списком – неймовірний внесок студентів-екологів. І – погодьтеся, могилянцю, необхід-ність системного й обміркованого підходу до розподілу сміття (по синіх та зелених контейнерах з різними надписами) вже глибоко сидить в твоїй свідомості! І пре-красно себе там почуває, бо порядок породжує лад!

Стоп кадр!

18 жовтня братчики козацького бойового звичаю «СПАС», студенти Могилянки, Саїк Галинка, Москаленко Оля, Михайлик Сергій і Матейко Іван брали участь у зйомках документального фільму про УПА. Вони мали змогу на собі відчутти, яка вона – акторська праця. Фільм став продовженням циклу історій про життя людей, які боролись за Україну – розповідає він про період після ви-ходу колишніх членів ОУН з таборів. Автори роботи звер-нули увагу на стан та настрої цих людей, тоді коли дове-лося будувати нове життя.

Сім годин витрачених на зйомки та переїзди – і від трьох до семи хвилин у фільмі... Ніби нічого особливого не роби-ли, але втомилась страшенно. Добре, що довелось працю-вати з чудовими людьми. Зйомки почалися з казусу. При-їхали в смт. Буча під колонію знімати стіну. Поки зробили кілька кадрів, групу намагалися вигнати разів п'ять. Потім приїхав якийсь майор, і не зважаючи на прохання, про-позицією запросити автоматчиків з собаками змусив всіх піти. Знімали стіну військової частини, яка аж ніяк не була схожа на частину радянського табору в Сибіру. Потім була Пуща Водиця та різні-різні кадри й ракурси: з колючим дротом, цигаркою-самокруткою в стилі шістдесятих років. Була навіть сцена весілля. На ній, правда, не знайшлось актора, який би зіграв священника, тому запросили водія. Як виявилось згодом, він вже не вперше «підпрацьовує». Попередньо його вже задіявали в фільмі про алкоголіків...

ВА: Матейко Іван

Наше радіо «К:)ВІТ»не!

Тобто живе, працює, процвітає! Їх тепер чуно не лише на першому пла-цу, а й у розритих канавах та на земляних пагорбах другого подвір'я. Про них пише могилянська преса, на посади діджеїв претен-дують десятки молодих та енергійних. А «Кмітливе, Веселе, Інноваційне, Тova-риське» напрацьовує при-нципи командної роботи: «починаючи із цього року у Могилянці створена одна єдина команда студентсь-кого радіо, яка була сфор-мована шляхом відкритого і прозорого відбору». І в могилянських гуртожитках ширяться домисли: чи за-стануть сучасники ту пору, коли й на «Трої;»), Ворзелі та «Даринці» в коридорах розтягнуть драти та пові-сять колонки. А далі, ка-жуть, буде...

Джерело цитати:

<http://www.radiokvit.com.ua>

Результати

Група «А»

16 жовтня.

Кефір – Яйця, 3:0

Хуніорз – Усмішка, 6:0

30 жовтня.

Борщ – Усмішка, 13:1

Рубікон – Хуніорз, 5:3

3 листопада.

Кефір – Феномен, 5-2

Яйця – Усмішка, 6-2

Борщ – Рубікон, 5-1

Група «Б»

19 жовтня.

ALK-H – EERC, 2:1

SkleroZ – Інтеграл АТФ, 0:4

2 листопада.

КАФА-EERC, 5-0

FINcore – ALK-H, 2-0

Інтеграл АТФ – ФІН, 4-1

3 листопада.

SkleroZ – EERC, 1-6

КАФА – FINcore, 9-1

Катеначо по-могилянськи

Футзальний тиждень перед ТСРом видався цікавим, хоч визнані фаворити здобули свої прогнозовані 3 пункти. Хіба підкачали «EERC», які грали не основним складом.

Кожна гра була по-своєму цікавою та видовищною, але є вагомі підстави відзначити одну, що з різних причин, скоріше навколофутбольних, заслуговує на те, аби більш детально поговорити про неї, згадати події майже місячної давності.

Гра між командами «SkleroZ» та «Інтеграл АТФ» завершувала ігровий тиждень перед ТСРом. Фреші з ФГН («SkleroZ») після стартових «0-6» від лідера групи «Б» «КАФи» змушені були одразу скласти іспит визнаному фавориту могилянського футзалу – найсильнішій команді природничників «Інтеграл АТФ». Гуманітарії обіцяли дати бій та спростувати твердження про те, що «SkleroZ» у групі «Б» – не більше, ніж хлопчики для биття. «Інтеграл», що зазнав кадрових змін перед початком чемпіонату, з новими силами та свіжими ідеями мав на меті, як мінімум, повторити досягнення «КАФи».

Гуманітарії почали жваво навіть, точніше сказати, відчайдушно. В перші хвилини 7-10 їхні імениті суперники, крім дальніх пострілів, нічого дуже серйозного в атаці не створили. «SkleroZ» відстояв у глухому захисті весь перший тайм, який поставив справді цікаві питання. Бо по такій грі «Інтеграл», хоч і невпинно атакував, але знайти ключик до воріт суперників не міг. На допомогу прийшла фізична невідповідність фрешів: після першого тайму «стартову трійку» довелося замінити, і вже на 5-ій хвилині другої половини гри «Інтеграл» заштовхав м'яч у ворота гуманітаріїв. Для контраргументів «SkleroZ» не мав ані сил, ані потрібних для того, щоб відігратися, креативних гравців. Природничникам вдалося провести кілька шикарних контратак і гра була зроблена – 4:0!

Хто й про що!

Михайло Карпа, капітан «SkleroZ»:

«По-перше, дякуємо суперникам за гру, але «КАФА» грала чистіше і, чесно, виглядала краще за «Інтеграл», з яким нам вдавалося хоч щось в атаці.»

Артем Слободянюк, гравець «Інтеграл АТФ»:

«Не нарікаю на якість суддівства, але часом справді «випадали» деякі ігрові епізоди, непогано було б запровадити систему суддівства з двома суддями. Гра була такою: коли в ворота не лізе».

Віталій Засць, гравець «Інтеграл АТФ»:

«Я використовую свою вагу для сили удару, а не задля грубощів. Я й не знав, що я зірка! Юрчик відсудив нормально, всі ігрові епізоди у футболі побачити неможливо».

Юрій Шишковський, рефері гри:

«Я страждаю хворобою усіх суддів у маленькому залі: у мене лише два ока, а не армійські сканери! Більше того, всі суперечливі моменти відбуваються на дальньому для мене фланзі. Мені важко зрозуміти, як тут можна бачити все! Непогано було б запровадити систему суддівства з допоміжним суддею».

Джерело цитат: <http://bo.net.ua/forum/>. Розділ «Спорт».

Топік «Чемпіонат/Кубок Могиляки з футболу»

Хто грає яскравіше

Станом на 3 листопада найвіртуознішу гру демонструє «Кафа», яка здобула вже три перемоги у трьох матчах, та заколотила суперникам 20 м'ячів, пропустила лише раз. «Інтеграл АТФ» та «Кефір» мають майже ідентичні показники: кожна з команд здобула по дві перемоги у 2-х матчах, «Інтеграл АТФ» має різницю забитих і пропущених м'ячів 8-1, «Кефір» – 8-2.

Третя віртуальна сходинка за «Борщем», який здобув, щоправда, 2 перемоги у 3-х матчах, різниця м'ячів – 19-6.

Балканський тріллер

Гра між «Рубіконом» та «Хуніорз» була не для людей зі слабкими нервами. Такої інтриги розвитку подій мало хто очікував.

Перший тайм з рахунком 2:0 виграв «Рубікон». Початок другого був за «Хуніорз» – і вже 3:2 на користь правників, а завершилась гра під акомпанемент класних комбінаційних атак «Рубікону» – 5:3.

Згадався матч чемпіонату Європи 2000-го року між національними футбольними збірними Словенії і Югославії, який завершився у нічию 3:3, а після першого тайму словенці вели 3:0!

ВА: Ренат Зіганшин

Куточок статиста

Небо і земля або Борщ-Усмішка

БОРЩ

13(4)	-----	Забиті м'ячі	-----	1(0)
2(0)	-----	Штанги, перекладки	-----	2(2)
49(19)	-----	Удари	-----	15(9)
33(13)	-----	Удари в рамку воріт	-----	8(5)
67	-----	Точність ударів, %	-----	53
0	-----	Червоні, жовті картки	-----	1 ч
5	-----	Видовищність гри, 5-бальна система	-----	1

Усмішка-21

Інші цікаві матчі

КАФА

5(1)	-----	Забиті м'ячі	-----	0(0)
2(1)	-----	Штанги, перекладки	-----	1(1)
29(18)	-----	Удари	-----	15(11)
10(5)	-----	Удари в рамку воріт	-----	4(3)

Інтеграл АТФ

4(2)	-----	Забиті м'ячі	-----	1(1)
2(2)	-----	Штанги, перекладки	-----	1(1)
36(19)	-----	Удари	-----	14(9)
14(6)	-----	Удари в рамку воріт	-----	6(4)

ЕЕРС

ФІН

Примітка: у дужках вказано статистичні дані після першого тайму.

**У мечты
ЕСТЬ
ИМЯ**

**М
МАГНАТ**

п. Чубинское, ул. Липнева, 1
(044) 568-11-22
РЕСТОРАН · ГОСТИНИЦА · КОНЮШНЯ
КОННОСПОРТИВНЫЙ КЛУБ

SK.ukma.kiev.ua – інформаційна ера СК

Діяльність Студентської Колегії НаУКМА зазвичай малопомітна широкому загалу. Щоб подолати інформаційний вакуум між нами і студентством та доцільно використати інформаційний ресурс, ми створили офіційний сайт Студентської Колегії НаУКМА за адресою : **http://sk.ukma.kiev.ua**

Сайт СК не має бути простою візиткою, а потужним альтернативним джерелом інформації про події з студентського життя. Розробляли сайт з червня цього року – і нам приємно презентувати вам результати роботи.

Надалі плануємо активно розвивати сайт, регулярно додавати новини, забезпечити механізм за яким кожна студентська організація самостійно зможе надати інформацію про власні події.

Тож, ласкаво просимо у інформаційний світ СК:

sk.ukma.kiev.ua.
На час запуску проекту працює також дзеркало – **kolegia.org.ua**

Веб-сайт СК складатиметься з наступних розділів:

Головна – домашня сторінка з найсвіжішими новинами

Робота СК – всі матеріали, що пов'язані з безпосередніми проектами СК

Команда – інформація про членів та асоційованих членів СК

Студорганізації – інформація про студентські організації та про співпрацю СК з ними

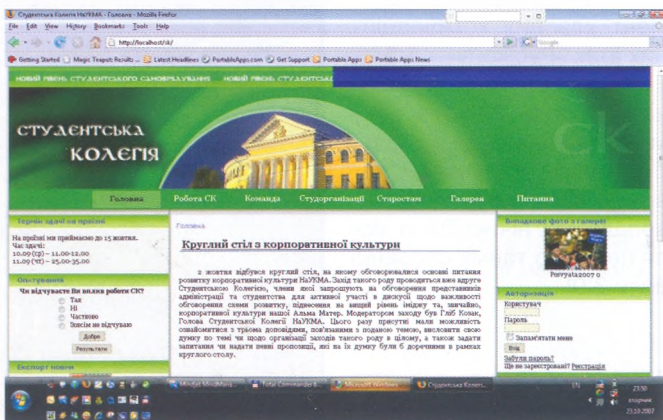
Старостам – інформація про старост та для старост НаУКМА

ЗМІ – інформація про студентські засоби масової інформації НаУКМА, а також у перспективі он-лайн версії

Галерея – фотогалерея із зображеннями різних подій, організованими як СК, так й іншими студентськими організаціями

Форум – підфорум на bo.net.ua у якому ви можете поставити запитання членам СК та обговорити нашу діяльність. Плюси розміщення форуму на Бонеті: широка відомість та підтримка могилянського бренду, більша технологічна зручність, а також те, що для багатьох студентів не треба буде створювати новий аккаунт.

+ модулі опитування, інформація стосовно проїзних, старост та колегіанта місяця; оголошення; можливість коментувати статті, RSS-розсилка тощо

Пізнай СК – нам важлива твоя думка

Студентська Колегія запускає проект «Пізнай СК», мета якого – покращення комунікації між СК та студентами. Ми дійсно бажаємо знати думку спудеїв, але, на жаль, не маємо можливості спілкуватись з усіма 3500, тому подібний проект – чи не єдиний спосіб отримати інформацію від більшості студентів НАУКМА.

Зараз запускаємо перший етап цього проекту: опитування. Починаючи з 15 листопада, кожен студент може отримати 2 папірці форма-

ту А5, на одному з яких буде загальна інформація про СК, а на іншому – анкета з найбільш актуальними, з точки зору СК, питаннями до студентів. Після збору анкет ми проаналізуємо відповіді та надамо результати могилянській громаді.

Анкети будуть розповсюджуватися через старост, (не дайте їм проігнорувати свій обов'язок) за допомогою ЗМІ (шукайте в цьому номері вкладену анкету), а також через студентські організації. Ма-

тиме вона дві частини: інформаційну та опитування. Першу можна буде залишити собі – там подані контакти членів СК та інша корисна інформація.

Заповнені анкети, просимо заносити безпосередньо в СК (4-106), або здати старості чи голові студентської організації.

«Пізнай СК» – перший загальноуніверситетський проект такого масштабу від нової СК. Час вдосконалення настав! Будьте готові до змін.

4ip Cheap
.com.ua

New on-line shop
(044) 361 77 11

Take pleasure buying

Є люди амбіційні,
є люди кумедні,
а є прості та щирі.
Тарас Жеребецький,
як на мене, саме з цих:
вмотивованих,
але надзвичайно
приємних у
спілкуванні.
Навчається на
першому курсі ФГН,
але вже встиг стати
відомим тим, хто
цікавиться сучасною
українською прозою.
Журналу «Vivat
Академія!» він розповів
про філософію,
постамериканську
рефлексію та свою
книжку «Снідання з
самотністю».

- Тарасе, чому Могиланька? Поступати сюди – вмотивоване рішення, чи випадково так склалося?

- Ні, не випадково. Це така мрія дитинства. Ще – спосіб самоутвердження, певний еталон, бірка того, де ти є, і того, що ти запотребований в майбутньому. Та й друзі агітували, казали: «Кльово, спробуй». Спробував – вийшло.

- А чому навчаєшся на філософії?

- Тому, що не знаю математику добре :) Коли

обирав спеціальність, зупинився на тому, що подобається вчити і робити далі. Власне, маю якийсь філософський склад розуму, тобто часто говорю такі штуки, які решта людей або не розуміє, або сприймає як якийсь абсурд. А я їх розумію інакше.

- Ти нещодавно презентував свою книжку...

- Так, це було 25 жовтня у Франківську. Презентація мала бути в листопаді, але у мене б не вийшло прийти, довелося б пропус-

кати навчання, тому ми домовились з Юрком Іздриком і Василем Іваночком, власником друкарні «Лілея-НВ», в якій вийшла книжка, перенести на кінець жовтня, коли був ТСР. Книжка вийшла в серії «Агресивна бібліофілія». Ми думали також над іншими варіантами, але Тарас Прохасько із Юрком, які читали мої тексти і знали мене, сказали, що дебютна книжка має спиратися на попередній досвід інших книжок, більш відомих, які в тій

серії виходили. В Києві її ще немає, а може вже є...

- Про що книжка? В якому написана жанрі?

- Книжка складається з двох текстів. Перший – «Снідання з самотністю, або 25 черепах» – то якісь реанімовані рефлексії після перебування в Америці, де я протягом року навчався. Це відчуття, переживання, почуття – книжка, яку можна помацати, коли її читаєш. Другий текст, «Сценарій мого життя», написаний в позитивному настрої – це писалося буквально за кілька вечорів напередодні Різдва, прийшло страшне натхнення. Були теплі батареї, був мороз, було світло, був гарячий чай, був шалик, я сів за комп'ютер і під Moby все це написав. Стиль постмодерністський, в якому, певно, всі у Франківську пишуть під впливом «станіславівського феномену».

- Якісь функції щодо розповсюдження на тобі лежать? Чи ти її друзям роздаєш-продаєш?

- Ні, мені видали на руки 100 примірників, сказали: «Роби з ними, що хочеш. Можеш в хаті палити, коли нема дров, можеш стіл підпирати». Я їх потроху розповсюджую, кілька гривень студентів зайві не будуть. Якщо є охочі її купити, можна звертатися до мене.

- Чому і коли ти почав писати?

- На Західній Україні, зоні «БуБаБу», це якимось чином саме вкладається в

голові. Ще у Франківську є культорологічне кафе «Химера», де збираються такі патлаті особи, які пробують щось цікаве робити. Я туди ходжу вже четвертий рік, знаю людей, знаю, що вони пишуть, тому сам вирішив спробувати.

Вперше близько трьох років тому, але на той час це був якийсь набір прикольних складних слів, всі з буквами «Г», наприклад... Це гарно звучало, але жодного змісту не мало. Просто проби, через які проходить кожен.

- Вже маєш власний стиль, обрав жанр чи готовий експериментувати?

- Якщо відштовхуватись від моєї книжки, то перший текст написаний досить юнацькою мовою, там багато жаргонізмів, жаданівського «fucking shit» і подібного, а другий текст за настроєм і манерою більше схожий до Прохаська, який мені з сучасних авторів найбільше імponує. Він читав мої перші спроби, казав, що треба помінати, і я дуже запам'ятав ту науку, дуже дослухався до його порад. Ще не можу сказати, що маю власний стиль, поки що пробую, експериментую.

- Зараз над чимось працюєш?

- Так, але то поки окремі есейчики, які ще не мають сюжету та структури. Це якісь випадкові тексти, навіяні настроєм чи подією, не пов'язані між собою. Можливо, щось додумаю. Але я в процесі...

- З письменництвом збираєшся своє майбутнє пов'язувати, чи це лише хобі?

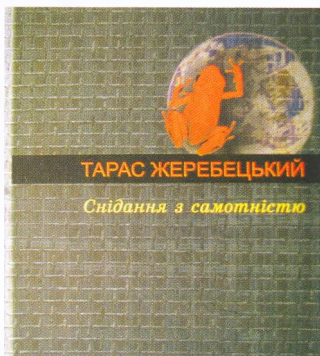
- Я наразі не можу сказати, чи зароблятиму цим на хліб, але для мене це вже більше, ніж просто хобі. Взагалі, хотів би пов'язати майбутнє з писаниною, бо вже маю і журналістський досвід. Тому, можливо, журналістика.

- А філософія тебе як дисципліна цікавить – як гадаєш, твоє чи не дуже?

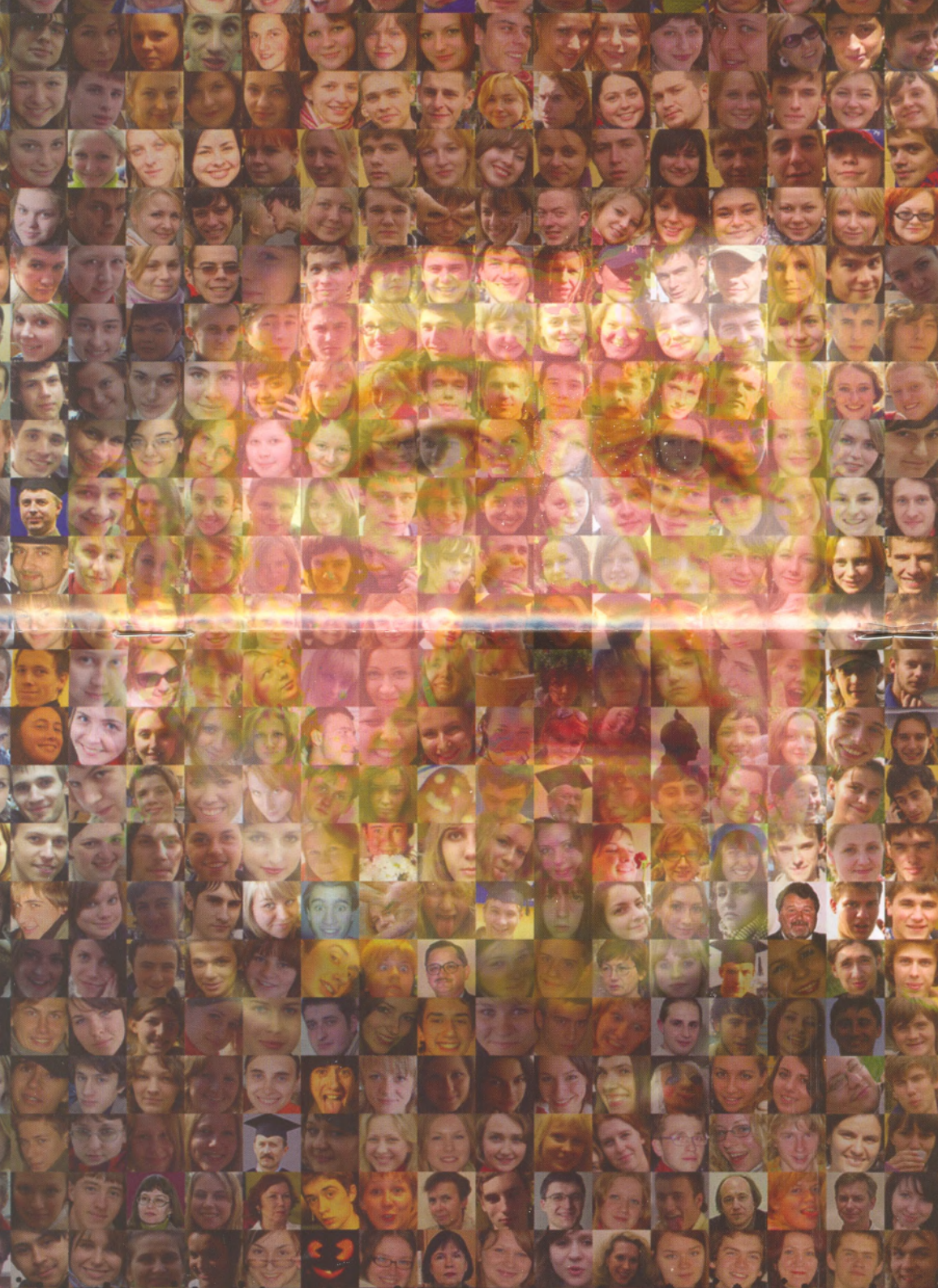
- То є точно моє, хоч я поки не знаю, що таке філософія, але вмію це відчувати. Живу цим кожного дня, тому трохи схожий або на сноба, або на растамана... Люди часто питають, чого я сумний, а я відповідаю, що просто думаю. Думання, аналогії, наведення прикладів, аналіз дефініцій і власні висновки – все це в мені завжди присутнє. Філософія – то є не лише дисципліна, а своєрідний спосіб життя.

- Що читаєш зараз?

- Перечитую Ніцше «Жадання влади» і «Так казав Заратустра».

BA: Мозкова Оля, Junior Kid

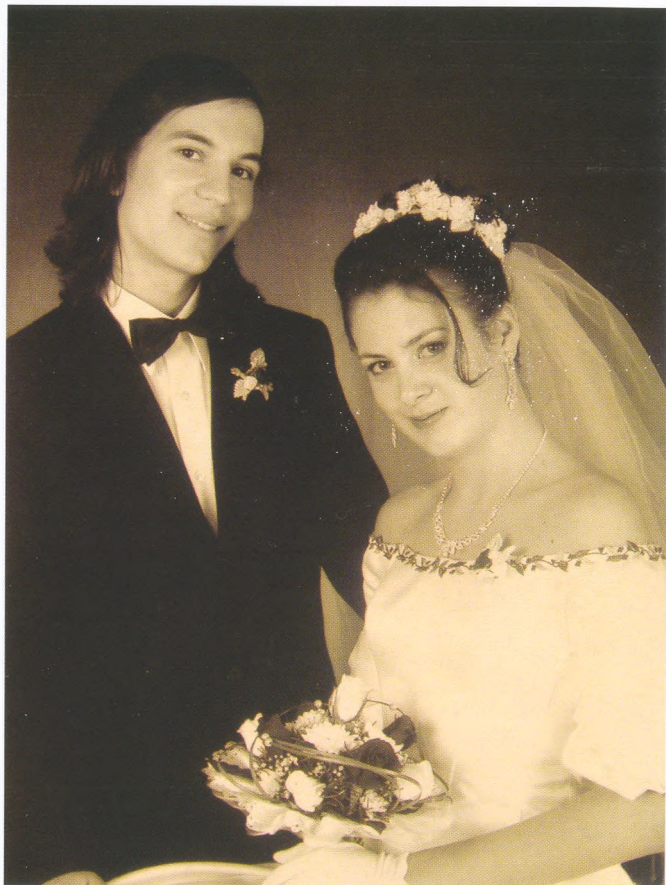
КОХАННЯ ПО-МОГИЛЯНСЬКИ

В Могилянці люди не тільки сидять в бібліотеках, читають конспекти і зубрять семінари, а ще й встигають знаходити час на особисте життя. Деякі з них ще тільки дружать, гуляють, зустрічаються, інші вже одружилися, а треті навіть встигли народити маленьких майбутніх спудеїв і викладають в Могилянці. І ще й не проти нам про все це розказати:

**Козлова Оля,
Іваненко Роман**

Із своїм майбутнім чоловіком я познайомилася чи не в перший день свого перебування в гуртожитку на Троєщині. Мене тоді поселили в «десятку» (неблочну кімнату), і там було не дуже комфортно. Коли мені стало нудно, я прийшла в сусідню кімнату, з якої доносилася весела музика, і попросилася послухати з ними. Там десь під ліжком копошився один хлопчина. Він виглядав досить дивно: постійно діставав щось з-під ліжка, щось туди ховав (як я потім дізналася, це був його перший день перебування в гуртожитку в цій кімнаті, і він саме розпаковувався). Тоді я не звернула на нього жодної уваги – ну бігає якийсь хлопець, і нехай собі бігає.

А потім ми почали дружити кімнатами. Я туди часто заходила в гості... Ходила-ходила і

наступного року вирішила, що не такий вже той хлопець і стрьомний. І стала, так би мовити, ініціатором стосунків. Це трапилось, коли я вже була на третьому курсі, а

він, відповідно, на четвертому.

Найсмішніші моменти були пов'язані з моїм проживанням в кімнаті у хлопчиків, у четверці. На тижні самотійної робо-

ти, коли майже всі роз'їхалися, ми з моїм майбутнім чоловіком ночували разом на підлозі, тому що там просторіше. Але з нами в кімнаті був ще один хлопчик. І от настає ранок, без стуку відкриваються двері – зазирає Міла Петрівна (вона тоді ще була прибиральницею на 5 поверсі), дивиться на це все... І кричить на того хлопчика: «Ти чого тут гарем влаштував?!»

Інший кумедний момент пов'язаний з мамою мого майбутнього чоловіка. Одного разу вона приїхала до Романа в гуртожиток (ми ще тоді з нею не були знайомі). І ось вона стукає в двері, а я, не підозрюючи навіть, хто там, виходжу в коротенькій футболці, щоб відчинити. Коли мама зайшла в кімнату, мій хлопець вибіг звідти до мене з штанами...:)

Loki_Darkelf, TX

TX: – Як ми познайомились? Ну, це була дуже довга історія...

Loki_Darkelf: – Нет, вначале это была очень короткая история. Открывается дверь 3-го корпуса, оттуда вылетают четыре девушки и чуть не сбивают с ног чувака. Так они и познакомились, сели посредине плаца, начали общаться. Потом он начал рассказывать, как режут свинью...

TX: – Я таке розповідав?

L: – Да, я это очень хорошо запомнила! Я еще тогда так удивилась: вместо того, чтобы испугаться моего стишка, он сам мне начал рассказывать о таком.

Веселые истории у нас происходят чуть ли не каждый день, так что что-то особенно яркое выделить сложно... Вот, была одна история про шведскую семью.

Все началось с того, что мы решили отпраздновать Купала в языческой общине. Собралось много молодежи, мы приехали на озеро, пе-

реправились на лодке на другой берег – там были луга с цветами, старые дубы, проливчики с кувшинками... ну, в общем, идеальное место для того, чтобы отметить Купала.

Мы разожгли костер, и самый главный чувак сказал, что если вы, мол, перепрыгнете через этот священный костер вместе три раза, то вы уже считаетесь обрученными и будете вместе до конца жизни. Еще при этом парень должен был вытащить венок девушки из воды... а Ростик не умеет плавать, и было довольно глубоко.

TX: – Я до дна не діставав...

L: – Мой венок вытянул ОН, при этом даже свечка не погасла. А потом Ростик вздумалось тащить меня к костру. Мы прыгали через него не только вдвоем, а еще и с Ирой, Пересветом, и когда посчитали, сколько раз вышло в общей сложности, получилось, что каждый друг с дружкой прыгнул по 3 раза. То есть у нас будет какая-то шведская семья.

**Тесленко Ігор,
Тесленко Люда**

Я зі своєю дружиною навчався в Могилянці, деякі пари в нас навіть були разом.

Ми народилися в один день, в один рік, але мені вдалося вступити до академії з першого разу, а їй – ні. Моя дружина провчилася рік в Житомирі і наступного року вступила до Могилянки, також на історію, і з деяких предметів ми були в одній групі. Так і познайомилися. Навіть за однією партою сиділи, але суто через те, що всі інші місця були зайняті... Тобто, знайомі ми були довго, а зустрічатися почали на 3 курсі.

Одружилися ми в 2003 році, коли я мав вступати до аспірантури, а моя дружина тільки закінчила магістеріум. Тож ми довго зустрічалися, як ви бачите.

Історій було багато... Наприклад, коли ми лише зустрічалися, і ще не планували наше майбутнє одруження, про мою дружину казали: «Ось, пані Тесленко їде!». Так дивно було спочатку це чути... Наштовхувало одразу на певні роздуми...

Отож ми одружилися. Потім Люда вступила до аспірантури, їй вдалося на

Ред.: поєднання української та російської мов, вживання сленгу та скорочень є елементами авторського задуму.

один рік поїхати до Англії в Оксфорд – вже будучи в аспірантурі вона здобула грант для проведення дослідження. Коли вона там перебувала, в неї з'явилася можливість спробувати вступити до аспірантури в

Кембріджському університеті, теж в Англії. З другого разу їй це вдалося, і зараз моя дружина там навчається. Я за нею, безперечно, сумую. Як тільки починаються канікули, намагаюся туди їхати. А те-

пер сумую вдвічі більше, тому що в нас у березні народилася донечка (їй зараз 7 місяців); народилася, там, в Англії. Довелося домовлятися з деканом, мені дали відпустку, і я був при народженні. Чесно кажучи, навіть не усвідомлював, що здатен на це, бо говорять, що чоловіки погано це переносять, втрачають свідомість... Але все було нормально, я допомагав дружині під час пологів. Мене переконали, що я буду дуже корисний, не тільки морально, але й фізично. Наприклад, треба апаратуру якусь принести, тримати маску з «веселящим» газом (щоправда, він не веселить, але допомагає пережити той біль).

Нашу дитинку ми називали Дзвінка, Дзвенислава. Дуже багато людей, зокрема родичі, були шоковані, бо це ім'я досить рідкісне і зустрічається переважно на західній Україні. Ім'я дуже приємне, веселе, і наша донечка також весела.

Ось такі-то наші могилянські амурні справи. Сподіваюсь, ви зробили свої висновки, і незабаром також потрапите на шпальти нашого журналу зі своєю унікальною та неповторною love story. Кохаймо і будьмо коханими :

ВА: Катя, Чолій Леся

Вони знають про нас усе, а от ми про них - майже нічого. Ці імена ми чуємо мало не щодня, але дехто навіть не впізнає їх на плацу чи в коридорах. Ексклюзивний проект "Vivat Академія!": дізнайся більше про свого декана! Дивись, які вони зараз і читай про те, якими були в дитинстві чи юності.

**Щербак
Віталій Олексійович,
декан Факультету
гуманітарних наук**

Вже у дитинстві пан Щербак, історик за освітою, цікавився козацтвом. Тому й на світліні він у шароварах, які майбутньому декану пошила мама :) А ще Віталій Олексійович любив спостерігати за тим, як дідусь працює у майстерні, тому, щойно трапилась нагода, вирішив також спробувати. Об'єктом було обрано табуретку, до якої маленький робітник вбив

купу цвяхів. Віталік результатом був цілком задоволений, а от його бабуся – не дуже. Малому, певно, перепало б на горіхи, та його ініціативу несподівано підтримав дідусь. Він вважав, якщо хлопець намагається зробити щось своїми руками, то сварити його не слід, мовляв, нехай практикується.

**Вишенська
Ірина Георгіївна,
декан Факультету
природничих наук**

1978 рік. Пані Вишенська щойно лише відчула смак студентського життя: довгі лекції в величезних аудиторіях, сидіння з одногрупниками/цями, безсонні ночі перед сесією. Проте весь досвід здобуто після польової практики в с. Ярова (Сіверсько-Донецький район). Польова практика для біолога – це купа студентів – безстрашних ловців тварючок серед безкраїх просторів нашої нень-

ки, головне, подалі від цивілізації. Триразове харчування забезпечувала студентам кухарка, яка, на думку пані Вишенської і її колег/жанок, не додавала в борщ м'яса. На студнараді одноголосно було вирішено звільнити кухарку. Така вона – споконвічна рішучість дій і впевненість в своїй правоті студентів. Fight for your right – і вся кухня перейшла в розпорядження студентів на півтора місяця. Гроші були, залишалося їх реалізувати так, щоб всі стали ситими. В найближчому магазині, який вда-

лось знайти, вибір товарів був різноманітний: корзині чоботи, черствуватий хліб, декілька стелажів горілки і ексклюзивний піджак в одному розмірі. Порядні студенти звісно ж не змогли знайти там нічого поживного для їхнього здорових організмів. Після довготривалих пошуків була знайдена молочна ковбаса – купили 20 кіло. Щоб урізноманітнити раціон варили супи з жаб'ячих лапок, смакували шашликами з мідій. Одним словом, все що не попадалося під руки – все до рота. Як малі діти!

Наприкінці практики кожен помітив за собою значне зменшення розмірів тіла: 10 кілограмів як і не було. Додому можна було повертатись на підхоплених вітром парасольках.

Шукай свого декана у наступному номері!

А якщо хочеш дізнатись про нього щось конкретне – пиши нам (vacademy@ukr.net).

І ми дізнаємось це spetial for you!!!

ВА: Junior Kid, Соня

СЕКС в МОГИЛЯНЦІ Є!

Читай, де саме

Читала якось гурто-
нівський форум під анало-
гічною назвою «Секс в
Могилянці» і мене зачепила
така фразочка шановної
BukashkY (яка, власне, й
розпочала цю тему), що «в
Могилі, як в СРСР «у нас
секса мало»)))». Ну, от я і
вирішила спробувати роз-
вінчати цей міф. На гурто-
нівському форумі тема
здебільшого зводилася до
питання: є чи нема? а якщо
є, то в якій кількості?

Мене ж більш заціка-
вило питання «ДЕ ним мо-
жна зайнятися?» Бо як то
говориться у студентській
приказці: «є з ким, є чим –
нема де!» От на пошуки та-
ких місць я й відправилась.
В сенсі не просто знайти
такі закапелки в Alma Mater,
де б теоретично можна
було це зробити, а відшу-
кати ті зручні й затишні
місчини, в яких такі моги-
лянці робили (ну, можливо,
через певні заходи безпеки
не зробили) дітей.

І як виявилось, ого-го є
таких «визначних місць».
Тож дивіться нижче на кар-
ті, читайте коментарі, ви-
вчайте й робіть висновки. ;)

1. 1-220 (така затишна,
доволі цікавого планування
аудиторія в першому
корпусі) це цікаве плану-
вання полягає в тому, що в
ній є балкон, на який можна
сходами піднятися. О, і там
вже можете робити все, що
вам, мої любі, забажається.

Головне, щоб під час ваших
любощів, не почалася чер-
гова пара в цій аудиторії, і
вам не довелося відволіка-
ти дивними звуками профе-
сорів та студентів від лекції.

2. **О, сходи!** в 1 корпу-
сі, ні, звичайно, не цен-
тральні, а ті, які ведуть з
першого поверху аж до
третього попри чоловічий /
жіночий / чоловічий туалети
та виходять до деканату
ФІНу. Увечері, чи в свят-
ковий час, коли на плацу
могилянський народ тан-
цює, можна почути цікаві
звуки, які лунають з тих
сходів, а бо й наткнутися на
парочку, яка так жагуче ко-
хає. (можливо, це все і по-
родило історії про приви-
дів, які сновигають коридо-
рами Академії)

3. **Чоловічий туалет** в
першому корпусі (про жі-
ночі не чула, не знаю, але,
певно, спробувати можна).

4. І знову виринають
всіма улюблені **сходи**, тіль-
ки тепер другого корпусу. І
така от миленька історія
була розказана Олею
(ФГН-4) та Владом (ви-
пускник 2006 року): «Так ці-
каво зараз згадувати. Роки
три тому, ми тоді тільки
познайомились, була кон-
вокація. Доволі прохолодно
так, знаєте, дощик, сіреньке
все навколо. А у людей
свято – народ веселитись
намагається. Ми з друзями
зайшли в другий. А згори,
від закутків сходів шару-

діння, потім ляскання
якесь. Спочатку не зверта-
ли уваги, хто його зна, чим
народ від радощів займа-
тись стане. Хтось ще по-
шуткував: «Нових могилян-
ців роблять!» Всі посмія-
лись та й далі про своє
заговорили. Хвилини три,
мабуть, пройшло. Спуска-
ється дівчинка, така мила,
невисока, з довгим роз-
пущеним волоссям, і якось
так загадково посміхаєть-
ся. А за нею хлопчина йде,
за губу тримається. Підхо-
дить до нас й питає: «Чи
працює сьогодні мед-
пункт?» Виявилось, що у
нього нижня губа проку-
шена, дівчина від прис-
трасті перестаралась. Вони
випускались того року. І ви-
рішили наостанку засвідчи-
ти кохання на святих міс-
цях. І промови святкові чу-
ти, і задоволення на межі
фантастики.

5. Пропоную одну істо-
рію, розказану Катєю
(ФЕН-4): «Мій хлопець не з
Могилянки. І коли ще з охо-
роною не так суворо було,
він часто приходив на пла-
цу посидіти. Нещодавно у
корпусах відремонтували
туалети. Та подекуди по-
ставили новітні енергозбе-
рігаючі системи освітлен-
ня. Коли заходиш та руха-
єшся – світло горить, а
якщо завмираєш – гасне. І
колись, під час посиденьок
на плацу, нам ну ДУЖЕ вже
захотілось «поспілкува-
тись». Спочатку якось не-
зручно, бо ж де, і як... А по-
тім згадали про «ту саму
кімнатку»: і тепло, і при-

брано. І, знаєте, такий су-
провід «цветомузики». Со-
ромно потім, правда, ста-
ло, що в такій серйозній
установі і... Але ж, з іншого
боку, що природно, те не
аморально. Якщо міру зна-
ти.» (не для друку просто
заувага для мапи – це 2
корпус)

6. А ще власними очима

бачила на... **плацу**, на
дальній лавочці під кашта-
нами. Літній триместр, го-
дина так 6 вечора, нікого
майже нема, тільки мене тут
не зрозуміло який дідько
заніс – всю ідилію і роман-
тику закоханим зіпсувала.

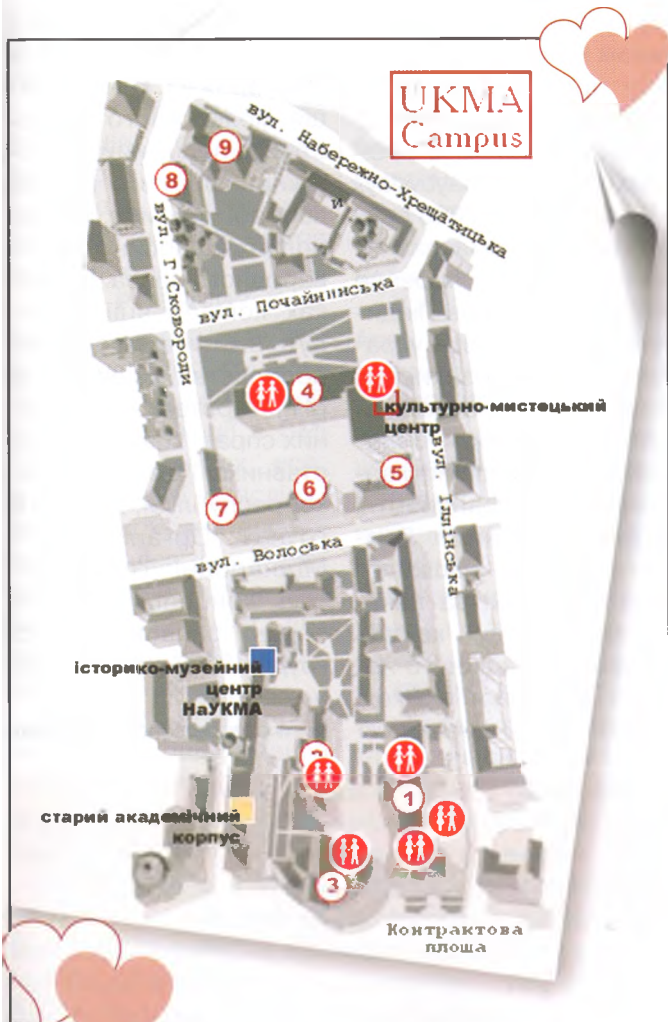
7. Ще розказують про
лавочки біля сонячного го-
динника (моргу, нової біблі-

отеки – кому як зрозумілі-
ше). Тільки то було раніше,
коли бібліотеку ще не від-
крили, і, відповідно, на лав-
ках людей було менше, а
романтики - більше.

8. В юзик виявляється
не лише за безкоштовним
Інтернетом ходять, а й за
інтимними пригодами. Як-
що спускатися в підвал, і не
відразу повернути в кімнату
з комп'ютерами. а пройти
трохи далі, то за деякими
переказами можна потра-
пити на місце де колись,
хтось, з кимсь...

9. І звичайно, **КМЦ**. А
саме той час, коли там від-
бувається дискотека, кон-
церт, чи ще щось у такому
дусі. Тоді, зазвичай, одні
сходи перекриваються, а
інші – робочі. Але якщо сходи
перекриті, то це не озна-
чає, що туди не можна про-
братися...

А взагалі, є ще один пе-
ревірений спосіб знайти
собі аудиторію, більше то-
го – мати від неї ключ і не
боятися, що вас застукать.
Наприклад, відпрацю-
вувати в АГД мити вікна –
ніхто тебе не турбує, зай-
майся чим хочеш – лише
вікна помий (а на підвікон-
никах, кажуть, ах як зручно,
особливо в 5 корпусі). Або
після якогось тренінгу, се-
мінару, дебатів чи ще якоїсь
акції зголосись порозстав-
ляти стільці на місця – і ось
тобі бонус за ініціативу:
ключ від цієї ж аудиторії.
Головне, не забудь таки
розставити ті стільчики.

Кохайтеся, бо ви того варті!

ВА: Наталя Власенко

ОСВІТНЯ АФІШКА

Насичений цікавими науково-культурними заходами осінній сезон натякає на те, що варто постійно бути в тонусі – навіть напередодні зимового затишшя. Отож, коротко про важливе...

події

16–18 листопада в Києві проходитиме Форум молоді. Тут кожна молода особа чи суспільна організація зможе виступити з критикою молодіжної політики, здійснюваної КМДА.

А 17 листопада закінчується регіональний етап першого Всеукраїнського конкурсу «Студент року». Ім'я переможця стане відомим у 2008 році, після завершального етапу конкурсу, де студенти змагатимуться в інтелектуальних, організаторських і творчих здібностях.

Що ж, студентські роки – це не лише конспектування з першоджерел і підготовка до семінарських занять – варто реагувати й на інші цікавинки.

20 листопада буде можливість відвідати Урок толерантності, що відбудеться в рамках Всеукраїнської кампанії толерантності – одного з Проєктів Програми роз-

витку Організації Об'єднаних Націй. Детальніше про проєкт – на сайті клубу ЮНЕСКО:

<http://www.unesco-club.ho.com.ua/daybyday/>

10–13 січня 2008 року Харківська правозахисна група (ХПГ) проведе VIII Школу з Прав Людини для активістів українських правозахисних неурядових організацій. Організатори оплачують проживання, харчування та транспортні видатки учасників. Вартість проїзду відшкодовується тільки за наявності зворотних квитків та ідентифікаційного номеру. Для участі в Школі треба подати заявку до 1

грудня 2007 р. на common@khpg.org з темою «School_8», або факсом 8 (057) 7006771 або звичайною поштою за адресою: а/с 10430, м. Харків, 61002. Запрошення для участі будуть надіслані не пізніше 15 грудня.

6–11 січня 2008 року в Празі відбудеться 15-а Міжнародна конференція молодіжного лідерства – недільний молодіжний форум з питань світової політики, міжнародних відносин та міжнародного права. В рамках конференції пройдуть візити в закордонні посольства, відвідання Міністерства закордонних справ, Палати представників і Сенату Чеської республіки, дебати в групах. Організатор – Міжнародні громадянські концепції. Термін подачі заявок: до 15 грудня 2007 року. Деталі на сайті:

www.czechealeadership.com

Від клубу ЮНЕСКО при НАУКМА

20 листопада – тренінг-гра до Дня толерантності «Урок толерантності» за співпраці з ПРООН «Створення безпечного середовища для молоді в Україні», 18.00, аудиторія визначається

2 грудня – до Дня боротьби зі СНІДом – спільний проєкт з СБТ – дебати(дискусія) «Чи справжній захист?» (чи дійсно презервативи захищають від СНІДу), попередньо – зелена аудиторія, час уточнюється. (unesco-club.ho.com.ua)

КОНКУРСИ

ЩО? Перший Міжнародний літературно-мистецький конкурс «Вечірнє сонце... Дякую за день!»

ХТО? Всеукраїнська асоціація паліативної допомоги та Всеукраїнська рада захисту прав та безпеки пацієнтів оголошують.

ЩО РОБИТИ? Конкурс охоплюватиме такі номінації: фото, соціальна реклама, соціальний плакат, публікації в ЗМІ (в різних жанрах: есе, журналістські розслідування), документальний фільм, телевізійний сюжет, картини, проза, вірші, ландшафтний дизайн, соціальний проект, архітектурний план.

КОЛИ? Роботи та контактну інформацію учасника належить подати не пізніше 1 березня 2008 року.

КОНТАКТИ: Більш детальну інформацію Вам нададуть на:

svitgres@i.com.ua,
V@tb.org.ua,
lena@medpravo.org.ua.

Від «ЕкоКлубу»

21 листопада «ЕкоКлуб» проводить зустріч з випускниками Факультету природничих наук, які працюють за спеціальністю. Запрошуються всі, кого цікавлять можливості працевлаштування та справжні історії реальних людей.

ЩО? Другий Міжнародний літературно-мистецький конкурс, присвячений Всесвітньому дню людей, загнаних від СНІДу

ХТО? Всеукраїнська Асоціація паліативної допомоги

ЩО РОБИТИ? Поезія (Рідна мова та переклад на англійську), Малюнок (Формат А3), Соціальний плакат (Формат А3), Музичний твір (Ноти та аудіо-запис), Есе (Рідна мова та переклад на англійську)

КОЛИ? Конкурсні роботи та контактну інформацію учасника не пізніше 7 квітня 2008 року

КОНТАКТИ: з позначкою «Конкурс «Біди чужої не буває!» за адресою: 03039, м. Київ, вул. Фрометівська, 2

ЩО? Конкурс бізнес-планів + практика у дочірній компанії «Erste Bank» – банку «Престиж» (Київське представництво, отримати один із головних призів – стажування у Відні в офісі Фундації)

ХТО? «Erste Bank» та філіали «Vienna Insurance Group»,

ЩО РОБИТИ? Написати бізнес-план, надіслати

КОЛИ? Кінцева дата не вказана

КОНТАКТИ:
office-ukraine@business-award.org, <http://www.business-award.org/>

Будьмо активними – світ дарує нам безліч можливостей!

Підготувала
Куль Лілія

Передсесійна хвороба – брак часу! Якого кольору твоє життя?

Порада оптиміста:

Найпростіший
і найвірніший спосіб
зробити своє життя
барвистим і
сповненим сенсу –
полюбити його.
У когось буденність –
немов зебра,
у когось нагадує
веселку – важливо
вміти жити!
Прислухайтесь
до себе. Життя
любить сміливих
та рішучих!

*«У мене завжди не виста-
чає часу на речі, які б я дуже
хотів здійснити. І сесія на носі.
Через це виникають конфлікти
і з батьками, і з собою. Куди
втекти?»*

Сашко

Найефективніша порада
«поменше панікувати через те,
що ти щось не встигаєш, або
неправильно виконуєш. Прий-
де час – все стане на свої
місця! А щоб скоріше було –
прикладити трохи зусиль. Спро-
буй вести записник, в якому
чітко розплануй свій робочий
день, постарайся дотриму-
ватись його, але не перенаван-
тажуй, бо знов не будеш всти-
гати. P.S. і не забудь залишити
час на відпочинок і дозвілля!

Хлопці та дівчата! Якщо у
вас в житті трапилась халепа
чи просто щось не так пішло,
не сумуйте. Памятайте, що
найбільша сила – в середині
особистості. Ставте нам свої
питання (серйозні, кумедні,
веселі). А ми намагатимемось
знайти на них цікаві та корисні
відповіді.

ВА: Корнієнко Анастасія

Приколи нашого містечка

**«Приколи нашого
містечка»** –
рубрика, яку ми
з вами робимо
разом! Цікаві
випадки з життя,
казуси та афоризми,
анекдоти та ситуації-
нонсенси – все сюди!
Все для хорошого
настрою
могилянської
спільноти!!!

1. «Інтелектуал, що п'є –
це тавтологія, інтелектуал, що
не п'є – це оксюморон!» (напис
на парті в 1-325)

2. «Жінка – це удав, який
поглинає чоловіка разом з
чоботами та капелюхом»
(Тихолаз А.Г.)

3. «Завдяки своєму
склерозу я забуваю про свій
маразм» (Тихолаз А.Г.)

4. «Я так поспішаю, що
можу обігнати сам себе»
(Лучик В.В.)

5. «У наш час любіми
чомусь вважаються переважно
чоловіки» (Пізнюк Л.В.)

Професор – студентів-
філологу, що вальть черговий
залік:

- Ну добре, так і бути,
поставлю вам 61, якщо ви
скажете мені, які три слова
найчастіше використовує
студент.

- Я не знаю

- Абсолютно вірно! Давай
заліковку!

Професор, втомившись
витагати студента на трійку,
говорить:

- Ну добре...ЗА ЯКИМ
ПРЕДМЕТОМ ЧИТАЛИСЬ
ЛЕКЦІЇ?

Той мовчить

- Так...Скажи хоч, хто читав
лекції?

- Той мовчить

- Підказую: ти чи я?

ВА: Підготувала ГТара

151881

UKMA Library * Book

0421543

Сесії бути!!!

Привид зимової сесії стає все ріднішим. Когось від нього кидає в піт, хтось вітається з ним, як з давнім знайомим, а хтось ігнорує: «поспілкуємось потім!».

Та як би там не було, а думати про іспити, зарах/незарах та гарний вигляд вальовки вже час! Ми рушили в польові дослідження – виявляти, чи збирається могилянське студентство готуватись до щастя безмежного. І якими методами. І ось вона – **статистика:**

93% опитаних збираються присвятити себе підготовці в останні три доби перед іспитом, дві третини з них – у фінішні 24 години;

98% використовують традиційні методи: написання підказок, масове копіювання чужих конспектів та поломництво в бібліотеку;

92% спатимуть на конспектах, ксерокопіях та книжках (найпростіше – тимчасово переїхати жити в читальну залу);

22% вважають за доцільне поряд із навчальними мето-

ду ж, спільними зусиллями могилянської родини ми запропонували вам різні варіанти підготовки. Якою б вона не була для кожного з нас, бажаємо неодмінно хорошого результату та позитивних емоцій!!! Могила з нами!!! ;)

Ми не претендуємо на 100% об'єктивність та рекомендуємо не посылатись на ці дослідження у своїх рефератах та курсових роботах. Проте, якщо захочете перевірити цифри, почути записи розмов чи запропонувати теми для наступного «виходу в народ» - пишіть на vacademy@ukr.net. Креатив вітаємо та заохочуємо!!!

Інформацію збирала Мозкова Оля
Фото – Сергієнко Оленка

диками використовувати шаманські прийоми: зробити ляльку викладача та, у випадку провалу на іспиті, помститись за всіх постраждалих пращурів; зарити словник з англійської під балконом та прочитати на «могилі» закляття з переліку 99 неправильних дієслів; написати ім'я викладача та назву курсу на трьох цигарках та викурити їх одну за одною тощо (весь список не подаємо з метою збереження здоров'я могилянської студентсько-викладацької спільноти);

13% сподіваються на «автомати», бонуси за активність на семінарах та інші заохочення;

5% радять організувати збір інформації про найбільш «небезпечні» курси: почитати написи на партах, поговорити із представниками старших поколінь, провести наради в гуртожитках;

2% обіцяють звернути увагу на моральне загартовування: медитація, аутотренінги та підтримка одне одного;

1% відверто сподіваються списати;

Наша команда:

ПРИЄДНУЙСЯ

